

ORDONANTA Nr. 11 din 23 ianuarie 1996

privind executarea creanțelor bugetare

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL NR. 23 din 31 ianuarie 1996**

Data intrării în vigoare 30-04-1996

Abrogat de Articolul 172, Titlul X din ORDONANȚA nr. 61 din 29 august 2002 la data 14-08-2003

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. b) din Legea nr. 130/1995 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,
Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Titlul I

Încasarea și urmărirea creanțelor bugetare

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Creanțele constind în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte sume ce reprezintă venituri publice, potrivit Legii privind finanțele publice, sunt creanțe bugetare ce se execută potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe.

Articolul 2

Creanțele bugetare se realizează prin încasare efectivă, prin executare silită, când este cazul, precum și prin alte modalități prevăzute în prezenta ordonanță.

Articolul 3

Încasarea și urmărirea creanțelor bugetare prevăzute la art. 1, care sunt administrate de Ministerul Finanțelor, se asigură de către acesta și de către unitățile sale teritoriale, respectiv: direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și Direcția generală a vamilor, pentru creanțele stabilite în vama, prin unitățile lor subordonate.

Realizarea creanțelor bugetare prin modalitățile prevăzute la art. 2 poate fi făcută și de către alte organe, potrivit legii.

Capitolul 2

Titlul de creanță

Articolul 4

Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se constată și se individualizează obligația de plată privind creanțele bugetare prevăzute la art. 1, întocmit de organele de specialitate sau de persoanele împuternicite potrivit legii, astfel:

- a)** pentru obligațiile bugetare provenite din impozite și taxe, care se determină de către organele de specialitate pe baza declarațiilor de impunere, titlul de creanță îl constituie procesul-verbal de impunere sau, după caz, actul declarativ al contribuabilului;
- b)** în cazul obligațiilor bugetare care se stabilesc, potrivit legii, de către plătitor, titlul de creanță îl reprezintă documentul de evidență întocmit de acesta. Pe baza acestor evidente, plătitorul întocmește deconturile sau declarațiile fiscale, după caz, care se depun la organul de specialitate, potrivit legii;
- c)** pentru diferențele constatate între obligațiile de plată determinate de plătitor și cele legal datorate, inclusiv majorările de întârziere pentru neplata la termen a impozitelor, a taxelor și a altor venituri, stabilite cu ocazia verificărilor ulterioare efectuate de organele abilitate de lege în acest scop, titlul de creanță este documentul care cuprinde rezultatele verificării sau constatării;
- d)** pentru obligațiile de plată în vama, titlul de creanță îl constituie declarația vamală;
- e)** pentru obligațiile bugetare care se percep prin plata directă, reprezentând taxe pentru prestarea unor servicii sau taxe de timbru, titlul de creanță îl reprezintă documentul de plată sau actul pe care s-au anulat, conform legii, timbrele mobile fiscale;
- f)** pentru obligațiile de plată datorate, potrivit legii, din alte prestări de servicii decât cele prevăzute la lit. e) rezultate din contracte, titlul de creanță îl constituie actul încheiat între părți;
- g)** pentru obligațiile privind plata amenzilor, titlul de creanță este procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a amenzii, întocmit de organul prevăzut de lege;

h) în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe bugetare stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească, titlul de creanță este, după caz, ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești, ori un extras, certificat, întocmit în baza acestor acte;

i) pentru obligații bugetare provenind din majorări, titlul de creanță îl constituie actul prin care se constată și se individualizează suma de plată;

j) în cazul în care asupra unei obligații de plată privind creanțele bugetare, dintre cele prevăzute la art. 1, s-a pronunțat o instanță judecătorească, suma datorată este cea stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, iar în cazul unei contestații sau cereri de revizuire adresate organului competent potrivit legii, suma datorată este cea prevăzută în decizia emisă de acesta;

k) alte documente emise de organele competente, prin care se constată și se individualizează creanțe bugetare.

Capitolul 3

Plata obligațiilor bugetare

Articolul 5

Plătitor al obligației bugetare este debitorul sau o altă persoană care, în numele debitorului sau, potrivit legii, are obligația de a plăti, de a reține și de a vărsa, după caz, impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare.

Articolul 6

Plata obligațiilor bugetare se face în numerar, prin virament sau prin anulare de timbre mobile, la termenele stabilite prin dispozițiile legale în vigoare.

Articolul 7

Pentru încasarea unor creanțe bugetare, unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor pot utiliza personal angajat prin convenții civile, plătit pe bază de tarife stabilite de Ministerul Finanțelor, aplicate la încasările realizate.

Articolul 8

Plata obligațiilor bugetare se face distinct, pentru fiecare suma datorată în parte, în contul bugetar corespunzător, în ordinea vechimii acestora, astfel:

- a)** restantele din anii precedenți, o dată cu majorările de întârziere aferente, datorate potrivit legii;
- b)** restantele anului curent, o dată cu majorările de întârziere aferente, datorate potrivit legii;
- c)** sumele datorate la termenele legale de plată;
- d)** sumele cu termene scadente viitoare.

Restituirea sau rambursarea sumelor, în cazurile prevăzute de lege, se face din contul bugetar corespunzător.

Articolul 9

Obligațiile bugetare sunt scadente la termenele prevăzute de reglementările legale.

În cazul în care termenul de plată a obligației bugetare expira într-o zi nelucrătoare, plata se considera în termen, dacă este efectuată în ziua lucrătoare imediat următoare.

Pentru obligațiile bugetare care nu au prevăzute termene de plată prin actele normative care le-au reglementat, Ministerul Finanțelor este abilitat să stabilească aceste termene.

Articolul 10

Obligațiile bugetare stabilite de organele competente, prin documente de verificare sau de constatare, se plătesc în termen de cel mult 15 zile de la data semnării sau a comunicării documentului de verificare sau de constatare, care constituie și înștiințare de plată.

Contestațiile depuse de plătitori, cu privire la stabilirea obligațiilor bugetare efectuate cu ocazia verificărilor, nu suspenda obligația acestora la plata sumelor datorate.

Articolul 11

În cazul plăților în numerar, obligația bugetară se considera achitată la data înscrisă în documentul de plată eliberat de unitățile de specialitate.

Pentru plătitorii care au cont bancar, data plății este data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin ștampila și semnatura autorizată a acestora.

Articolul 12

În cazul în care obligația bugetară nu a fost achitată de debitor, la plata sumei datorate este obligat, în condițiile legii:

- a)** moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului decedat;
- b)** cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile persoanei juridice supuse reorganizării.

Prevederile alin. 1 se aplică și persoanelor care își asuma obligația de plată, printr-un angajament de plată sau printr-un act de garanție încheiat în forma autentică.

Capitolul 4

Majorări de întârziere

Articolul 13

Orice obligație bugetară neachitata la scadenta generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadentei obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.

Cota majorărilor de întârziere prevăzute la alin. 1 se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor, corelat cu rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, la care se pot adauga cel mult 10 procente.

Articolul 14

Băncile sunt obligate să vireze sumele reprezentând venituri bugetare în aceeași zi în care a debitat contul plătitorului. În caz contrar, majorările de întârziere datorate pentru neplata în termen, prevăzute la art. 13, sunt suportate de către bănci.

Articolul 15

La sumele reprezentând majorări de întârziere stabilite potrivit legii, la amenzile de orice fel, precum și la sumele încasate efectiv prin poprire pe salarii și pensii de la persoane fizice, nu se datorează majorări.

Titlul II

Măsuri asiguratorii

Articolul 16

Pentru creanțele bugetare ce urmează a fi stabilite de către instanțele judecătorești, organele prevăzute la art. 24, o dată cu introducerea acțiunii împotriva debitorului, precum și persoanelor care, potrivit legii, răspund solidar cu acesta, pot cere instanței să dispună, după caz, înființarea popririi asiguratorii asupra veniturilor, a sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile, a ipotecii asigurătoare asupra bunurilor imobile ce aparțin celor chemați în judecată, precum și orice măsură de indisponibilizare a veniturilor și bunurilor urmaribile, prevăzută de lege, pentru asigurarea creanțelor bugetare.

Pentru acțiunile prevăzute la alin. 1 nu se datorează depunerea de cauțiuni.

Încheierea instanței, prin care s-a admis cererea prevăzută la alin. 1, de îndată ce a devenit executorie, potrivit legii, va fi comunicată organului competent.

Articolul 17

Măsurile de asigurare dispuse de instanțele judecătorești, precum și de alte organe competente, se aduc la îndeplinire de către organele de executare, potrivit dispozițiilor privind executarea silită a creanțelor bugetare, dacă legea nu prevede altfel.

Organul care aplica măsurile asiguratorii încheie un proces-verbal în care se consemnează toate operațiunile efectuate.

În temeiul încheierii instanței sau al dispoziției organului competent, veniturile și bunurile urmaribile vor fi indisponibilizate în măsura necesară asigurării realizării creanței bugetare.

În cazul inscripției ipotecare, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare, precum și o copie certificată de pe încheierea instanței sau de pe dispoziția organului competent se vor transmite organului de executare în a cărei rază teritorială este situat imobilul, care, potrivit legii, are competența de a solicita efectuarea inscripției ipotecare în registrul special de publicitate imobiliară ori în evidentele de carte funciară, după caz.

Actele de dispoziție care ar putea interveni ulterior inscripției ipotecare, prevăzute la alin. 4, sunt nule de drept față de creditorii urmăritori.

Articolul 18

Bunurile sechestrate ca măsura asiguratorie, constind în obiecte din metale rare sau pietre prețioase, titluri de valoare, obiecte de artă și colecții de valoare, precum și în obiecte de muzeu, vor fi ridicate în mod obligatoriu.

Bunurile prevăzute la alin. 1 vor fi depuse de organul de executare, în termen de 48 de ore, la cea mai apropiată unitate a Băncii Naționale a României, ori vor fi date în custodia muzeelor sau a altor unități abilitate, după caz.

Mijloacele de plată străine vor fi sechestrate și ridicate în mod obligatoriu, urmînd a fi depuse, spre păstrare, în 48 de ore, la cea mai apropiată unitate bancară abilitată să efectueze operațiuni în valută.

Bunurile prevăzute la alin. 1 și 3 se vor păstra de către unitatea la care au fost depuse, la dispoziția organului care a încuviințat luarea măsurilor asiguratorii, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Sumele în lei, ridicate cu ocazia măsurilor de asigurare, se consemnează la unitățile abilitate, pe numele debitorului. Depunerea bunurilor ori a sumelor prevăzute în prezentul articol se face la dispoziția organului care a încuviințat măsurile de asigurare, căruia i se va preda documentul de depunere, în termen de 3 zile de la data depunerii.

Articolul 19

În cazul în care, prin măsurile asiguratorii dispuse, nu se asigură realizarea integrală a creanței bugetare, iar organul de executare constata existența și a altor venituri sau bunuri ce pot constitui obiectul acestor măsuri, se poate cere instanței judecătorești sau organului care a încuviințat măsurile asiguratorii să hotărască completarea măsurilor dispuse anterior.

Articolul 20

În situația în care, cu prilejul aplicării măsurilor de asigurare, se găsesc bunuri deținute cu încălcarea dispozițiilor legale, vor fi sesizate organele competente, în vederea luării măsurilor corespunzătoare.

Articolul 21

Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă creanța bugetară, măsurile de asigurare pot fi aplicate și asupra bunurilor comune ce aparțin debitorului și soțului acestuia. La cererea oricărei părți, instanța va hotărî împărțirea bunurilor comune.

Articolul 22

Împotriva actelor de aplicare a măsurilor asiguratorii, cel interesat poate face contestație la instanța judecătorească competentă.

Titlul III **Executarea silită** **Capitolul 1** **Dispoziții comune**

Articolul 23

În cazul în care debitorul nu-și achită obligațiile de plată potrivit dispozițiilor titlului I din prezenta ordonanță, organul de executare îi va transmite o înștiințare de plată, prin care i se notifica acestuia suma de plată datorată. În termen de 15 zile debitorul urmează să-și achite obligațiile restante sau să facă dovada achitării acestora. Înștiințarea de plată este act premergător executării silite.

Dacă debitorul nu a efectuat plata în termenul prevăzut în înștiințarea de plată, organul de executare va începe executarea silită prin comunicarea unei somații, prin care îi va face cunoscut debitorului ca, în termen de 15 zile, este obligat să efectueze plata sumelor datorate.

Somația va cuprinde datele de identificare a debitorului, data emiterii, semnatura și ștampila organului de executare și va fi însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu.

Somația este obligatorie și se va comunica debitorului, după cum urmează:

- prin posta, la domiciliul sau la sediul debitorului, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire;
- prin funcționarii organelor de executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedura civilă privind comunicarea citațiilor și a altor acte de procedura, care se aplică în mod corespunzător, sau prin publicare în cotidiene de largă circulație.

Dovada comunicării somației potrivit alin. 4 se va înscrive, de îndată, în evidențele organului de executare și va fi păstrată la dosarul de executare.

Articolul 24

Pentru creanțele bugetare administrate de către Ministerul Finanțelor, precum și de către instituțiile publice, sunt abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asiguratorii și să efectueze procedura de executare silită prevăzută de prezenta ordonanță organele de specialitate ale direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și unitățile subordonate acestora, unitățile subordonate Direcției generale a vamelor numai pentru creanțele determinate în vama, precum și direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor, care sunt denumite în continuare organe de executare.

Personalul organelor de executare prevăzute la alin. 1, împuternicit să aplice măsurile de executare silită, îndeplinește o funcție ce implica exercițiul autorității de stat.

Articolul 25

Executarea silită a creanțelor bugetare poate fi pornită numai în temeiul unui titlu executoriu emis de organul competent potrivit legii, ori al unui alt înscris căruia legea îi recunoaște caracterul de titlu executoriu.

Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța bugetară este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent, ori în alt mod prevăzut de lege.

Pentru obligațiile bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții, amenzi, majorări de întârziere și alte sume datorate și neachitate la termenul legal de plată, titlul executoriu îl constituie actul, emis sau aprobat de organul competent, prin care acestea se stabilesc.

În cazul în care suma neachitată la scadentă din obligația bugetară a fost stabilită de organele competente ale Ministerului Finanțelor, organul de executare va întocmi, pentru fiecare creanță, câte un act distinct, denumit titlu

executoriu, care va conține: antetul organului emitent; numele și prenumele sau denumirea debitorului, domiciliul sau sediul acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate; temeiul legal al puterii executorii a titlului; data întocmirii titlului, ștampila și semnatura organului de executare.

Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor bugetare, se va putea întocmi un singur titlu executoriu.

Articolul 26

Titlurile executorii care privesc creanțe bugetare emise de alte organe decât cele ale Ministerului Finanțelor se transmit, în termen de 15 zile, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 24, în a căror rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorului.

Dacă au fost luate măsuri asiguratorii, cu adresa de comunicare a titlului executoriu se vor trimite, în copie certificată, și procesele-verbale de aducere la îndeplinire a acestor măsuri.

Articolul 27

Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărei rază teritorială se găsesc bunurile urmaribile, coordonarea întregii executări revenind organului în a cărei rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorului.

Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. 1, comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se vor vărsa sumele încasate, precum și orice alte date utile privind identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor supuse executării silite.

Articolul 28

În cazul debitorilor solidari, debitul se comunică spre executare unui singur organ de executare coordonator al întregii executări silite. Organul de executare coordonator este cel în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul despre care exista indicii ca deține mai multe venituri sau bunuri urmaribile.

Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidentele sale și ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit fiecărui organ de executare în a cărei rază teritorială domiciliază sau își are sediul ceilalți codebitori, aplicându-se dispozițiile art. 27.

Organele de executare sesizate cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, vor lua măsuri de executare silită și vor comunica lunar organului de executare coordonator sumele realizate în contul debitorului.

Dacă organul de executare coordonator, care ține evidența întregului debit, constata că acesta a fost lichidat prin actele de executare silită, făcute de el însuși și de celelalte organe sesizate potrivit alin. 3 el este obligat să ceară, în scris, acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.

Articolul 29

Organele de executare au obligația de a face demersurile necesare pentru identificarea domiciliului sau sediului debitorului, precum și a bunurilor și veniturilor lui urmaribile. În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ decât cele ale Ministerului Finanțelor, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

Dacă debitorul nu este găsit la domiciliul sau sediul cunoscut, organul de executare este obligat să solicite organelor de poliție să facă cercetări, precum și să ceară relații de la Oficiul Registrului comerțului sau de la oricare altă persoană fizică sau juridică, ori de la alte organe competente, în scopul stabilirii locului unde se afla debitorul și obținerii oricăror date deținute în legătură cu acesta.

Când se constată că domiciliul sau sediul debitorului se afla în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, instiintind, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

Articolul 30

Organele de poliție, persoanele juridice și fizice, precum și celelalte organe competente prevăzute la art. 29 alin. 2 sunt obligate să dea de îndată relațiile solicitate de organul de executare, fără perceperea vreunei taxe sau vreunui tarif.

Articolul 31

La cererea organului de executare, băncile sunt obligate să-i furnizeze în scris relațiile solicitate, necesare urmăririi debitorilor prin poprire, precum și pentru luarea altor măsuri privind realizarea creanțelor bugetare, cu respectarea normelor privind secretul bancar.

Ori de câte ori este necesar, poliția are obligația să dea concursul organelor de executare, la cererea acestora, în îndeplinirea, potrivit legii, a activității de executare silită.

Articolul 32

Executarea silită se poate întinde asupra tuturor bunurilor și veniturilor debitorului, urmaribile potrivit legii.

Articolul 33

Sumele ce reprezintă veniturile bănești ale debitorului, persoana fizica, realizate din activitatea proprie, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmăririi numai în cazurile și în limitele prevăzute de Codul de procedură civilă ori de alte dispoziții legale aplicabile în materie.

Articolul 34

În cazul debitorului, persoana fizica, nu se pot urmări, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

- a) bunurile mobile de orice fel, care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și la exercitarea profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;
- b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;
- c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de doua luni, iar dacă debitorul se ocupa exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;
- d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;
- e) casa locuita de debitor și de familia sa, împreună cu anexele ei și terenul din jur. Atunci când casa are mai multe locuințe, se exceptează de la urmărire numai locuinta ocupată de debitor și familia sa, precum și terenul și anexele corespunzătoare acestei locuințe;
- f) obiectele necesare persoanelor handicapate sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave.

Dispozițiile alin. 2 lit. e) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor bugetare rezultate din săvârșirea de infracțiuni.

Bunurile, altele decât cele prevăzute la alin. 1, valorile și sumele de bani aparținând debitorului, persoana fizica, precum și bunurile, sumele de bani și valorile proprietate a debitorului, persoana juridică, pot fi urmărite potrivit legii numai în limita valorii necesare stingerii creanței bugetare.

Articolul 35

În exercitarea atribuțiilor ce revin organelor prevăzute la art. 24, pentru aplicarea procedurii de executare silită, acestea pot:

- a) să intre în orice incinta de afaceri a debitorului, persoana juridică, sau în alte incinte ale acestuia, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit;
- b) să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoana fizica, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile.

Organul de executare poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instanței judecătorești competente, aplicându-se dispozițiile Codului de procedura civilă privind ordonanța președințială;

- c) să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietatea debitorului.

Accesul organului de executare în locuinta, în incinta de afaceri sau în orice alta încăpere a debitorului, persoana fizica sau juridică se poate efectua între orele 8,00-18,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută va putea continua în aceeași zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului va avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. 2 din prezentul articol.

Articolul 36

În absenta debitorului sau dacă acesta refuza accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la art. 35, organul de executare nu poate să pătrundă în acestea decât în prezenta unui reprezentant al poliției și a doi martori majori. Dispozițiile art. 35 alin. 2 sunt aplicabile, după caz.

Articolul 37

Cheltuielile de executare silită a creanțelor bugetare se suporta din bugetul Ministerului Finanțelor. Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul de stat.

Articolul 38

Cheltuielile de orice fel necesare efectuării executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit, dacă legea nu prevede altfel. Pe baza dovezilor privind cheltuielile făcute, suma ce urmează a fi plătită de către debitor se stabilește de către organul de executare prin proces-verbal.

În cazul în care prin titlul executoriu au fost acordate dobinzi, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal.

Pentru sumele stabilite potrivit alin. 1 și 2, procesul-verbal, semnat de conducătorul organului de executare, constituie titlu executoriu.

În cazul în care prin executarea silită efectuată nu s-au realizat obligațiile stabilite cu orice titlu în sarcina debitorului, organul de executare va întocmi un proces-verbal în care va consemna atât sumele încasate, cât și cele care nu au fost recuperate.

Articolul 39

Dacă legea nu prevede altfel, organul de executare va înceta de îndată orice executare silită, în cazul în care debitorul, o dată cu plata creanței bugetare, achită cheltuielile de executare, majorările de întârziere, dobinzile, precum și orice alte sume stabilite în sarcina sa, potrivit legii.

Capitolul 2

Modalități de executare silită

Articolul 40

Organele de executare pot folosi, succesiv sau concomitent, oricare dintre modalitățile de executare silită prevăzute de prezenta ordonanță.

Secțiunea 1

Executarea silită prin poprire

Articolul 41

Sunt supuse executării silite prin poprire, potrivit legii, orice sume urmaribile reprezentind venituri și disponibilitati bănești în lei și în valută, datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane.

Articolul 42

Poprirea asupra veniturilor debitorilor, persoane fizice și persoane juridice, după caz, se înființează de către organul de executare printr-o adresa care va fi trimisa terțului poprit, împreună cu o copie certificată de pe titlul executoriu. Totodată, va fi înștiințat și debitorul despre înființarea popririi.

Poprirea nu este supusă validării.

Poprirea înființată anterior, ca măsura de asigurare, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, facuta terțului poprit, și prin înștiințarea despre aceasta a debitorului.

Terțul poprit este obligat ca, în termen de 5 zile de la primirea comunicării ce i s-a făcut potrivit alin. 1 și 3, să înștiințeze organul de executare dacă datorează vreo suma de bani debitorului.

Poprirea se considera înființată la data la care terțul poprit, prin înștiințarea trimisa organului de executare, confirma ca datorează sume de bani debitorului, sau la data expirării termenului prevăzut în aceasta înștiințare.

După înființarea popririi, terțul poprit este obligat ca, de îndată, să facă reținerile prevăzute de lege și să verse sumele reținute în contul indicat de organul de executare.

În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, terțul poprit va anunța în scris despre aceasta pe creditori și, dacă aceștia nu se înțeleg asupra împărțirii sumelor reținute, terțul poprit va consemna sumele reținute la unități de specialitate. La cererea oricăruia dintre creditori sau a organului de executare, judecătoria în a carei rază teritorială își are sediul terțul poprit va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute de lege.

Articolul 43

Pentru realizarea creanțelor bugetare, debitorii deținători de conturi bancare pot fi urmăriți prin decontare bancară. În acest caz, o dată cu comunicarea somației și a titlului executoriu, făcute debitorului potrivit art. 23, o copie certificată de pe acest titlu va fi introdusă în banca unde se afla deschis contul debitorului.

Despre această măsură va fi înștiințat și debitorul.

În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate, la data sesizării băncii potrivit alin. 1, sumele în lei și în valută existente în contul debitorului sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării și până la achitarea integrală a creanței, banca nu va face nici o plată care ar diminua suma supusă indisponibilizării.

Dacă debitorul face plata în termenul prevăzut în somație, indisponibilizarea menționată la alin. 3 încetează total sau parțial, corespunzător sumei achitate. În caz contrar, banca este obligată să efectueze de îndată executarea.

În situația în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeași zi, organele bancare vor urmări executarea acestora din încasările zilnice realizate în contul debitorului.

Dispozițiile art. 42 alin. 7 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 44

Dacă terțul poprit înștiințează organul de executare că nu datorează vreo suma de bani debitorului urmărit sau nu face rețineri potrivit dispozițiilor art. 42 alin. 6 și art. 43, precum și în cazul în care se invoca alte neregularități în legătură cu drepturile și obligațiile părților privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a

carei raza teritorială se afla domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va menține poprirea, stabilind limitele și celelalte condiții de executare, iar în caz contrar o va desființa.

Judecata se face cu precădere.

Instanța poate aplica o amendă civilă de la 50.000 lei la 100.000 lei terțului poprit, în cazul în care acesta nu respecta obligațiile ce-i revin, potrivit legii, privind efectuarea înștiințarilor reținerilor, precum și pentru neîndeplinirea oricărei alte obligații ce-i revine în legătură cu poprirea.

Secțiunea a 2-a

Executarea silită asupra bunurilor mobile

Articolul 45

Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, în temeiul unui titlu executoriu.

Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

Înainte de a se trece la valorificarea bunurilor mobile ale debitorului, acestea trebuie sechestrate. Pentru bunurile mobile, anterior sechestrate prin aplicarea de măsuri asiguratorii, nu se va mai proceda la o nouă sechestrare pe baza titlului executoriu.

Sechestrul nu poate fi extins mai mult decât este necesar pentru acoperirea creanței bugetare.

Articolul 46

Aplicarea sechestrului se face de către organul de executare, care încheie un proces-verbal de sechestrul.

Procesul-verbal de sechestrul va cuprinde: denumirea organului de executare; indicarea locului, a zilei și a orei când s-a făcut sechestrul; numele și prenumele persoanei care aplica sechestrul, numărul legitimației și funcția acestuia; precizarea titlului executoriu în baza căruia se face executarea silită; actul normativ în baza căruia se face executarea silită; sumele datorate, pentru a căror executare se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând majorări de întârziere, menționându-se și cota acestora, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația de plată; numele, prenumele și domiciliul debitorului, persoana fizică, ori, în lipsa acestuia, a persoanei majore ce locuiește împreună cu debitorul sau denumirea și sediul debitorului, ale altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum și alte elemente de identificare a acestor persoane; data și numărul de înregistrare a somației de plată; descrierea bunurilor mobile sechestrate, pentru identificarea și individualizarea acestora, menționându-se starea de uzura și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se afla; eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului; valoarea estimativă a fiecărui bun sechestrat și valoarea totală a tuturor bunurilor sechestrate; numele, prenumele și adresa persoanei în custodia căreia s-au lăsat bunurile, precum și locul de depozitare a acestora; mențiunea făcută de debitor ca bunurile cuprinse în procesul-verbal nu au mai fost în prealabil sechestrate de alt organ; semnatura reprezentantului organului de executare care a aplicat sechestrul, a debitorului sau, în lipsa lui, a persoanei majore ce locuiește împreună cu acesta, a altor persoane majore care au asistat la aplicarea sechestrului, precum și, când este cazul, semnatura custodelui.

Articolul 47

Din momentul întocmirii procesului-verbal de sechestrul, potrivit art. 46, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită, debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea data, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpa.

Articolul 48

Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare, ori vor fi ridicate și depozitate de către organul de executare.

Cel care primește bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestrul.

În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili o indemnizație ținând seama de activitatea depusă.

Articolul 49

În cazurile în care nu au fost luate măsuri asiguratorii pentru realizarea integrală a creanței bugetare și, la începerea executării silite, se constată că exista pericolul evident de înstrăinare, substituție sau de sustragere de la urmărire a bunurilor urmaribile ale debitorului, sechestrarea lor va putea fi aplicată o dată cu comunicarea somației de plată.

Sechestrul prevăzut la alin. 1 se va aplica numai în temeiul autorizării date de instanța judecătorească competență, dispozițiile referitoare la ordonanța președințială din Codul de procedură civilă fiind aplicabile.

Articolul 50

În vederea valorificării, organul de executare este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru, precum și dacă nu au fost substituite sau degradate.

Când bunurile sechestrate, găsite cu ocazia verificării, nu sunt suficiente pentru realizarea creanței bugetare, organul de executare va face investigațiile necesare pentru identificarea și urmărirea altor bunuri ale debitorului. Despre cele constatate, organul de executare încheie un proces-verbal, declarând sechestrate, când este cazul, bunurile găsite cu prilejul investigațiilor făcute conform alineatului precedent.

Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare va trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestru.

Articolul 51

Organul de executare care constată că bunurile fac obiectul unui sechestru anterior va consemna aceasta în procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestru respective. Prin același proces-verbal vor declara sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le va identifica.

Bunurile prevăzute în procesele-verbale de sechestru încheiate anterior se considera sechestrate și în cadrul noii executări.

În cazul în care organul de executare constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au savirsit infracțiuni, va consemna aceasta în procesul-verbal și va sesiza de îndată organele de urmărire penală competente.

Articolul 52

O dată cu aplicarea sechestrului, organul de executare face și evaluarea bunurilor sechestrate, prin organe sau persoane specializate.

Articolul 53

Dacă obligația bugetară nu este achitată în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru, se va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor când, potrivit legii, instanța judecătorească a dispus desființarea sechestrului, suspendarea sau amânarea executării.

Bunurile sechestrate rămân indisponibilizate până la valorificarea acestora.

Articolul 54

Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate într-una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedește a fi mai eficientă.

În sensul alin. 1, se poate proceda la valorificarea bunurilor mobile potrivit înțelegerii părților, prin vânzare în regim de consignație, prin vânzare directă unui cumpărător sau la licitație, precum și în alte modalități admise de lege.

În temeiul prevăzut la art. 53 alin. 1, debitorul poate proceda el însuși la vânzarea bunurilor sechestrate, cu acordul organului de executare, informându-l în scris despre propunerile ce i s-au făcut, indicind numele și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă se oferă să consemneze prețul propus.

Articolul 55

Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzarea la licitație, organul de executare este obligat să aducă la cunoștința publică celor interesați, prin anunțuri în ziare de largă circulație, precum și prin afișarea anunțului privind vânzarea, la sediul sau, al consiliului local în a cărui rază teritorială se afla bunurile sechestrate, la locul stabilit de organul de executare pentru a face vânzarea, precum și în orice loc public. În anunțul privind vânzarea se vor menționa următoarele:

- data, ora și locul vânzării;
- bunurile care se vând;
- prețul lor minim, stabilit conform art. 52, de la care se pornește licitația.

Anunțul prevăzut la alin. 1 va cuprinde data afișării, semnatura organului de executare și ștampila acestuia.

Publicitatea prevăzută la alin. 1 se va face cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea vânzării. Totodată, despre data, ora și locul vânzării vor fi înștiințați debitorul, precum și custodele, dacă a fost desemnat în cauză.

Vânzarea se va putea face de îndată după sechestrarea bunurilor, dacă acestea sunt supuse degradării sau alterării.

Articolul 56

După adjudecarea bunului, adjudecatarul este obligat să depună imediat întregul preț, în numerar sau cu ordin de plată. În caz contrar, procedura vânzării prin licitație se va relua în termen de 3 zile, cheltuielile efectuate cu vânzarea fiind în sarcina adjudecatarului, dispozițiile art. 38 fiind aplicabile.

Despre desfășurarea licitației și rezultatul ei, organul de executare va întocmi un proces-verbal care va fi semnat de el, de debitor, când acesta participa la executare, sau de înlocuitorul acestuia, precum și de adjudecatorul cumpărător.

Organul de executare va elibera fiecărui cumpărător un document, care va cuprinde: organul emitent, data vânzării, numele cumpărătorului, indicarea bunurilor cumpărate și a prețului plătit.

Articolul 57

Dacă la primul termen de licitație nu s-a obținut cel puțin prețul de începere al vânzării, în următoarea perioadă de 60 de zile se va fixa încă un termen de licitație, la care acest preț va putea fi redus cu 10% . Dacă acest preț nu poate fi obținut, bunurile se pot vinde la cel mai mare preț oferit.

În cazul în care, după efectuarea procedurii prevăzute la alin. 1, bunurile mobile nu au fost valorificate, acestea se restituie debitorului, creanța bugetară urmînd a fi stinsă prin una dintre modalitățile de stingere a creanței prevăzute de prezenta ordonanță.

Secțiunea a 3-a

Executarea silită a bunurilor imobile

Articolul 58

Bunurile imobile ale debitorului pot fi supuse executării silite, în afară de cazurile în care legea dispune altfel.

În cazul în care imobilul urmărit este situat în raza teritorială a altui organ de executare decît acela unde se afla sediul sau domiciliul debitorului, se va proceda potrivit art. 27.

Organul de executare va întocmi un proces-verbal de identificare a bunului imobil supus executării, dispozițiile art. 46 aplicîndu-se în mod corespunzător.

Articolul 59

Cu 5 zile înainte de a se trece la executarea silită imobiliară, debitorului i se comunică o somație care va cuprinde toate datele de identificare a imobilului urmărit, precum și mențiunea ca s-a luat măsura înscrierii somației în evidentele de publicitate imobiliară.

O dată cu comunicarea făcută debitorului, somația va fi trimisă organului competent în a cărui rază teritorială se afla imobilul, pentru înscriere în evidentele de publicitate imobiliară. Dispozițiile art. 17 alin. 4 și 5 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 60

Imobilele urmărite silit de către organele de executare se valorifica prin vînzare la licitație publică, vînzare directă sau alte modalități admise de lege. Prevederile art. 54 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 61

Autoritățile care țin evidentele de publicitate imobiliară vor comunica organelor de executare, la cererea acestora, drepturile reale și alte sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii acestora, care vor fi înștiințați de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vînzarea imobilului și distribuirea prețului.

Articolul 62

Creditorii debitorului, alții decît titularii drepturilor menționate la art. 61, sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea somației în evidentele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare titlurile executorii pe care le au pentru imobilul prevăzut în somație.

Articolul 63

După comunicarea somației și în tot cursul executării silite, organul de executare poate numi un administrator-sechestru, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, arendeii și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv cele referitoare la apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

Administrator-sechestru poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

Administratorul-sechestru va consemna veniturile încasate potrivit alin. 1 la unitățile abilitate și va depune recipisa la organul de executare.

Când administrator-sechestru este numită o altă persoană decît creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o indemnizație ținînd seama de activitatea depusă.

Articolul 64

Evaluarea bunurilor imobile supuse executării silite se va face potrivit prevederilor art. 52.

Articolul 65

Vînzarea la licitație se ține la locul unde se afla imobilul sau la locul stabilit de organul de executare, după caz.

Primul termen de licitație se va putea fixa numai după expirarea termenului de 30 de zile de la comunicarea somației la care se referă art. 59.

Cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru ținerea licitației, organul de executare este obligat să aducă la cunoștința celor interesați, prin anunțuri în ziare de largă circulație, precum și prin afișarea anunțurilor de vânzare pe imobilul scos la vânzare, la sediul sau și al consiliului local în a cărui rază teritorială este situat imobilul, precum și la locul stabilit pentru ținerea licitației, dacă acesta este altul decât cel unde se afla imobilul. Când se considera necesar, publicitatea vânzării se poate face și prin orice alte mijloace de informare. Totodată, despre data, ora și locul licitației vor fi înștiințați și debitorul și administratorul-sechestrului.

Anunțul de vânzare la licitație va cuprinde datele de identificare a imobilului și descrierea lui sumară, indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a celorlalte sarcini înscrise în evidentele de publicitate imobiliară care grevează imobilul, condițiile vânzării, prețul la care a fost evaluat imobilul, data, ora și locul vânzării, numele și domiciliul sau denumirea și sediul debitorului, precum și cele ale creditorilor urmăritori, titlul executoriu în temeiul căruia se face executarea, data afișării anunțului, semnatura și ștampila organului de executare.

Oferta de cumpărare se va prezenta în scris organului de executare, însoțită de dovada plății sumei reprezentând 10% din valoarea imobilului.

În cazul în care adjudecarea nu s-a făcut în favoarea celui care a făcut oferta de cumpărare, acestuia i se va restitui suma depusă.

Pentru fiecare termen de licitație, ulterior celui prevăzut la alin. 2, se va face o nouă publicitate a vânzării.

Articolul 66

La termenul de licitație organul de executare va citi mai întâi anunțul de vânzare și ofertele scrise primite până la acea data. Licităția va începe de la cel mai mare preț din ofertele scrise, dacă acesta este superior celui la care s-a făcut evaluarea potrivit art. 52, iar în caz contrar, ea va începe de la acest din urmă preț.

Dacă nu s-a obținut prețul la care s-a făcut evaluarea imobilului, se va fixa un nou termen, de cel mult 30 de zile, când licitația începe de la același preț.

În cazul în care imobilul nu a fost vândut nici la a doua licitație, se va fixa un al treilea termen de licitație, de cel mult 30 de zile, când imobilul poate fi vândut la cel mai mare preț oferit.

În condițiile și la termenele stabilite cu acordul organului de executare și, când este cazul, cu acordul creditorului care participă la urmărire pentru realizarea unei alte creanțe decât cea bugetară, cumpărătorii, persoane fizice, pot să plătească prețul în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a imobilului și cu plata unei dobânzi stabilite la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României. Cumpărătorii nu vor putea înstrăina imobilul decât după plata în întregime a prețului.

Articolul 67

Organul de executare va întocmi un proces-verbal de licitație în care se va consemna rezultatul acesteia, aratându-se și modul în care s-a desfășurat.

Procesul-verbal de licitație se va semna de organul de executare și de cumpărător sau de reprezentantul împuternicit al acestuia.

Procesul-verbal de licitație se va preda cumpărătorului după achitarea integrală a prețului. Când vânzarea s-a făcut cu plata în rate, cumpărătorului și se va preda procesul-verbal după plata avansului din preț, stabilit în condițiile art. 66 alin. 4.

Procesul-verbal de licitație în care s-a consemnat vânzarea cu plata în rate se va transmite organului de executare coordonator și creditorului. Totodată, un exemplar al aceluiași proces-verbal va fi trimis organelor competente pentru înscrierea în evidentele de publicitate imobiliară a interdicției de înstrăinare a imobilului, până la plata integrală a prețului.

Procesul-verbal de licitație constituie titlu de proprietate pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face transcrierea sau intabularea, după caz, la organele competente pe a căror rază teritorială este situat imobilul.

În cazul în care cumpărătorul, căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate, nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, procesul-verbal de licitație constituind titlu executoriu.

Articolul 68

Dacă imobilul urmărit nu a putut fi valorificat prin vânzare la licitație, în condițiile art. 65-67, organul de executare va repeta procedura de licitație cel puțin o dată pe an în termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

Cît timp, potrivit alin. 1, poate avea loc reluarea procedurii de licitație, se menține indisponibilizarea imobilului, dispusă potrivit art. 59 alin. 2. În aceeași perioadă, organul de executare, după caz, va putea lua măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestrului sau va putea proceda la valorificarea imobilului în orice mod admis de lege.

Articolul 69

Procedura de executare silită a imobilului încetează în cazul în care acesta nu poate fi valorificat în nici una dintre modalitățile admise de dispozițiile legale.

După încetarea executării potrivit alin. 1, se vor lua măsuri de radiere a inscripției ipotecare, precum și pentru îndeplinirea procedurii prevăzute de lege pentru stingerea creanței bugetare.

Secțiunea a 4-a

Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită

Articolul 70

Suma de bani realizată prin executare silită se eliberează creditorului, prin modalitățile de plată admise de lege, până la acoperirea integrală a drepturilor sale.

Dacă suma ce reprezintă atât creanta bugetară, cât și cheltuielile de executare, este mai mică decât suma realizată prin vânzarea la licitație, cu diferența se va proceda la compensare, potrivit art. 87, sau se restituie, la cerere, debitorului.

Articolul 71

În cazul în care executarea silită, de competența organelor prevăzute la art. 24, a fost pornită de mai mulți creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus și alți creditori titlurile lor executorii, aceste organe vor proceda la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

- a)** creanțele reprezentind cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea și conservarea bunurilor al căror preț se distribuie;
- b)** creanta reprezentind salarii și alte datorii asimilate acestora, pensii, ajutoare pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea imbolnavirilor, refacerea sau întărirea sănătății, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum și creanțele reprezentind obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;
- c)** creanțele rezultind din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;
- d)** creanțele statului provenite din impozite, taxe și din alte obligații fiscale stabilite potrivit legii, din contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și la fondurile speciale;
- e)** creanțele rezultind din împrumuturi acordate de stat;
- f)** creanțele reprezentind despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;
- g)** creanțele rezultind din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;
- h)** creanțele reprezentind amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale, după caz;
- i)** alte creanțe.

Pentru plata creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditori, proporțional cu creanta fiecăruia.

Articolul 72

Dacă exista creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 71 alin. 1 lit. g).

Creanțele garantate prin gaj sau prin ipoteca, constituite asupra bunului urmărit, vor fi plătite din prețul acestui bun, chiar înaintea creanțelor prevăzute la art. 71 alin. 1 lit. b)-i) inclusiv, dacă restul bunurilor și veniturilor urmaribile ale debitorului asigura plata acestor din urma creanțe. În caz contrar, plata fiecărei creanțe se va face potrivit ordinii de preferință stabilite de același articol.

Cheltuielile de judecată și dobinzile sau alte asemenea accesorii ale creanței principale prevăzute în titlul executoriu vor urma ordinea de preferință a creanței principale.

Articolul 73

În cazul vânzării bunurilor grevate printr-un drept de gaj, ipoteca sau alte drepturi reale, despre care a luat cunoștința în condițiile art. 50 alin. 4 ori ale art. 61, organul de executare este obligat să înștiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini pentru a participa la distribuirea prețului.

Creditorii care nu au participat la executarea bunurilor mobile pot depune titlurile lor executorii în vederea participării la distribuirea prețului, numai până la întocmirea de către organele de executare a procesului-verbal de distribuire a prețului.

Articolul 74

Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu înștiințarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile executorii.

Articolul 75

Despre eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită, organul de executare va întocmi de îndată un proces-verbal care se va semna de toți cei prezenți la aceasta.

Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere organului de executare să consemneze în procesul-verbal obiecțiile sale.

Capitolul 3

Contestația la executarea silită

Articolul 76

Cei interesați pot face contestație împotriva oricărei executări silită, fiecărui act de executare silită efectuat de organele de executare competente, precum și în cazul în care acest organ refuza să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu, în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu exista o procedură care să prevadă posibilitatea ca o instanță competentă să se pronunțe asupra acestuia.

Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă potrivit dispozițiilor Codului de procedura civilă.

Articolul 77

Contestația la executare se poate face în termen de 15 zile de la data când:

- a)** contestatorul, din comunicarea somației sau din alta înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silită sau în alt mod, a luat cunoștința de executarea ori de actul de executare pe care le contesta;
- b)** contestatorul a luat cunoștința, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;
- c)** cel interesat a luat cunoștința, potrivit lit. a), de eliberarea sau de distribuirea sumelor pe care le contesta.

Contestația, prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit, poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.

Articolul 78

Până la judecarea contestației, instanța, la cerere, prin încheiere motivată, poate suspenda executarea silită.

O dată cu încuviințarea suspendării, contestatorul va putea fi obligat să depună o cauțiune, dar nu mai mult decât suma ce reprezintă obligația bugetară pentru care se face executarea silită și cheltuielile de executare. La stabilirea cauțiunii, instanța va ține seama de înscrisul constatator al dreptului invocat de contestator, de starea solvabilității sale, de valoarea bunurilor supuse executării silită, de cuantumul sumei datorate, precum și de orice alte date ce interesează soluționarea contestației.

În cazuri urgente, președintele instanței, potrivit alin. 1, poate dispune suspendarea executării silită, fără citarea părților și fără depunerea unei cauțiuni.

Articolul 79

La judecarea contestației instanța va cita și organul de executare în a cărei rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, își are sediul sau domiciliul terțul poprit.

Articolul 80

La cererea oricărei părți interesate, instanța poate decide, în cadrul contestației la executare, asupra împărțirii bunurilor pe care debitorul le deține în proprietate comună cu alte persoane.

Articolul 81

Instanța care a admis contestația, o dată cu desființarea executării, va dispune, prin aceeași hotărâre, să i se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire.

Capitolul 5

Înlesniri la plata obligațiilor bugetare

Articolul 82

La cererea temeinic justificată a debitorilor, Ministerul Finanțelor, consiliile locale și ceilalți ordonatori principali de credite care administrează impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare pot acorda:

- a)** amânări și eșalonări la plata impozitelor, taxelor și a altor obligații bugetare;
- b)** scutiri și reduceri de impozite și taxe, în condițiile legii;
- c)** amânări, eșalonări, scutiri sau reduceri de majorări de întârziere.

Eșalonările la plata pot începe prin acordarea unui termen de grație de până la 6 luni.

Pentru creanțele bugetare pentru care s-au depus cereri de înlesniri la plata, executarea silită nu va fi pornită sau nu va fi continuată, după caz, până la data comunicării modului de soluționare a acesteia.

Prin ordin al ministrului finanțelor, se vor stabili procedura și competențele de acordare a înlesnirilor la plata privind creanțele bugetare administrate de Ministerul Finanțelor. Ceilalți ordonatori principali de credite vor stabili, cu avizul Ministerului Finanțelor, procedura și competențele de acordare a înlesnirilor privind plata sumelor ce se vărsa la bugetele pe care le administrează acești ordonatori.

Înlesnirile la plata pot fi acordate atât înaintea începerii executării silite, cât și în timpul efectuării acesteia.

Articolul 83

Pe perioada aminării sau a eșalonării se datorează majorările stabilite și calculate potrivit dispozițiilor legale.

Articolul 84

Nerespectarea condițiilor și a termenelor în care s-au aprobat înlesnirile la plata atrage nulitatea acestor și executarea silită pentru întreaga suma neplatită.

Articolul 85

Pe perioada pentru care s-au acordat aminări și eșalonări la plata creanțelor bugetare, cursul prescripției se suspenda.

Titlul IV

Dispoziții privind compensarea, restituirea, scăderea pentru cauze de insolvabilitate și anularea obligațiilor bugetare

Articolul 86

Se compensează sau se restituie plătitorului următoarele sume:

- a)** cele plătite fără existența unui titlu de creanță;
- b)** cele plătite în plus față de obligația bugetară;
- c)** cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;
- d)** cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;
- e)** cele de rambursat de la bugetul de stat, potrivit legii;
- f)** cele stabilite prin hotărâri sau decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative.

Articolul 87

Sumele plătite în plus se compensează după cum urmează:

- cu obligații bugetare restante din anii precedenți;
- cu obligații bugetare scadente din anul în curs;
- cu obligații bugetare viitoare, numai la cererea plătitorului.

În sensul alineatului precedent, prin obligații bugetare din anii precedenți se înțelege debitul provenit din impozite, taxe și alte venituri bugetare, precum și majorările de întârziere aferente.

Articolul 88

Compensarea sumelor se face de organul de specialitate competent, din oficiu sau la cererea plătitorului, în termen de 30 de zile, cu alte obligații bugetare, indiferent de natura lor.

Articolul 89

Organul competent va înștiința în scris pe plătitor despre măsura compensării, luată potrivit art. 87, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

Articolul 90

Rambursarea sumelor provenind din taxa pe valoarea adăugată și din accize, precum și restituirea taxelor de timbru și a altor venituri bugetare se fac conform prevederilor legale aplicabile în materie.

Articolul 91

Dreptul de a cere compensarea sau restituirea sumelor privind obligațiile bugetare se prescrie în termen de 3 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat naștere dreptul la compensare sau la restituire.

Articolul 92

Organele de executare prevăzute la art. 24, în scopul realizării creanțelor bugetare, pot conveni, potrivit legii, cu debitorul sau cu terțe persoane juridice sau fizice, transmiterea sau stingerea obligațiilor bugetare legale.

Articolul 93

Obligațiile bugetare urmărite de organele de executare pot fi scăzute din evidența acestora în cazul când debitorul respectiv se găsește în stare de insolvabilitate.

Procedura de insolvabilitate este aplicabilă în următoarele situații:

- a)** debitorul nu are venituri sau bunuri urmaribile;
- b)** când, după încetarea executării silite, pornite împotriva debitorului, rămân debite neachitate;
- c)** debitorul a dispărut sau a decedat fără să lase avere;

- d)** debitorul nu este găsit la ultimul domiciliu sau sediu cunoscut și, la acestea ori în alte locuri unde exista indicii ca a avut avere, nu se găsesc venituri sau bunuri urmaribile;
- e)** debitorul a fost supus procedurii de reorganizare și lichidare judiciară care, potrivit legii, a fost închisă;
- f)** când, potrivit legii, debitorul, persoana juridică, își încetează existența în alt mod decât cel prevăzut la lit. e) și au rămas neachitate obligații bugetare.

Articolul 94

În cazurile când se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmaribile după declararea stării de insolvabilitate, organele de executare vor lua măsurile necesare de redebitare a sumelor și de executare silită.

Articolul 95

În situații deosebite, cum sunt calamități naturale, stare de necesitate și altele asemenea, la propunerea Ministerului Finanțelor, Guvernul poate aproba anularea unor categorii de obligații bugetare.

Articolul 96

În situațiile în care cheltuielile de executare pot fi mai mari decât obligațiile bugetare supuse executării silite, organele Ministerului Finanțelor pot aproba anularea debitelor respective.

Titlul V

Prescripția dreptului de a cere executarea silită

Articolul 97

Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită privind o creanța bugetară încep la data când, potrivit legii, se naște acest drept.

Articolul 98

Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor bugetare se prescrie după cum urmează:

- a)** în termen de 5 ani de la data nașterii dreptului de a cere executarea silită pentru creanțele bugetare provenind din impozite, taxe, alte contribuții stabilite potrivit legii, precum și din majorările aferente;
- b)** în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului de a cere executarea silită pentru alte creanțe bugetare decât cele prevăzute la lit. a), precum și majorările aferente.

Articolul 99

Termenele de prescripție prevăzute la art. 98 se întrerup:

- a)** în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b)** pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii, în orice alt mod, a datoriei;
- c)** pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;
- d)** pe data întocmirii, în condițiile prezentei ordonanțe, a actelor de constatare a insolvabilității debitorului;
- e)** în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 100

Termenele de prescripție prevăzute la art. 98 se suspenda:

- a)** în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b)** în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent;
- c)** cît timp amînarea sau eșalonarea plății creanței bugetare are loc ca urmare a înlesnirilor la plată, dispuse prin lege sau hotărâre a Guvernului, precum și pe timpul aminerii sau eșalonării aprobate de organul competent;
- d)** pe timpul cît debitorul s-a obligat să facă plata datoriei, conform angajamentului acestuia aprobat de organul competent;
- e)** cît timp debitorul, cu rea-credință, își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită;
- f)** în perioada prevăzută la art. 68 pentru reluarea executării silite.

Articolul 101

Sumele achitate de către debitor în contul unor obligații bugetare, după împlinirea termenului de prescripție, nu se restituie.

Titlul VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 102

Organul de executare este în drept ca, pentru creanțele bugetare datorate de comercianții, persoane fizice, și societăți comerciale, să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii de reorganizare și de lichidare judiciară, în condițiile legii.

Articolul 103

Cererile prevăzute la art. 102 se vor înainta instanțelor judecătorești numai cu aprobarea Ministerului Finanțelor și sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni.

Articolul 104

În cazul în care asupra acelorași venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe bugetare, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, întreaga executare silită se va face potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe.

Articolul 105

Ministerul Finanțelor și organele sale teritoriale sunt scutite de taxe pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor bugetare.

Articolul 106

Confiscările dispuse potrivit legii se aduc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea, iar cele dispuse prin hotărâri judecătorești sau prin acte de urmărire penală se aduc la îndeplinire prin executorii judecătorești.

Pedeapsa confiscării totale sau parțiale nu împiedică urmărirea bunurilor supuse confiscării pentru realizarea creanțelor de orice fel.

Articolul 107

Sumele în lei confiscate, precum și cele realizate din vânzarea bunurilor confiscate - mai puțin cheltuielile impuse de valorificare - se fac venit la bugetul de stat.

Mijloacele de plată în valută, confiscate, se depun la Banca Națională a României, contravaloarea acestora în lei urmînd a se vira în contul bugetului de stat.

Articolul 108

Creanțele bugetare, altele decît cele pentru care executarea silită se efectuează de către organele Ministerului Finanțelor prevăzute la art. 24, se execută prin împuterniciți proprii ai organelor administrației publice centrale sau locale, după caz.

Articolul 109

În aplicarea prezentei ordonanțe, potrivit competenței prevăzute de lege, se vor adopta acte normative de aplicare, după caz, prin hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului finanțelor, precum și prin hotărâri ale altor organe de specialitate ale administrației publice.

Articolul 110

Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetare, se aproba prin ordin al ministrului finanțelor.

Articolul 111

Funcționarii publici din cadrul Ministerului Finanțelor și al organelor sale subordonate, inclusiv persoanele care nu mai dețin aceasta calitate, sunt obligați să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin, ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.

Informațiile referitoare la impozite, taxe și alte obligații bugetare ale plătitorilor pot fi transmise numai în următoarele situații:

- a) altor organe cu atribuții fiscale, în scopul realizării unor obligații ce decurg din aplicarea unei legi;
- b) unui organ din domeniul muncii și protecției sociale care face plăți de asigurări sociale sau alte plăți similare;
- c) autorităților fiscale ale altor țări, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impuneri;
- d) autorităților judiciare competente, potrivit legii.

Organul sau autoritatea care primește informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite.

Informații referitoare la plătitori pot fi transmise și unor organe sau autorități, altele decît cele prevăzute la alin. 2, care le solicită, dar numai cu consimțământul scris al plătitorului.

Nerespectarea obligației de păstrare a secretului fiscal atrage răspunderea potrivit legii.

Articolul 112

Prezenta ordonanță se completează cu dispozițiile Codului de procedura civilă în măsura în care aceasta nu dispune altfel.

Articolul 113

Până la 31 decembrie 1996 nu se datorează majorări pentru impozite, taxe și alte venituri bugetare pentru care s-au acordat, în condițiile legii, eşalonări sau aminari la plata.

Articolul 114

Execuțiile silită în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se vor continua potrivit dispozițiilor acesteia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se socotesc după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

Articolul 115

Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Articolul 116

Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abroga: [Decretul nr. 221/1960](#) cu privire la executarea silită împotriva persoanelor fizice a plății impozitelor și a taxelor neachitate în termen și a creanțelor bănești ale organizațiilor socialiste, precum și cu privire la executarea confiscării, și [H.C.M. nr. 792/1960](#) pentru aplicarea [Decretului nr. 221/1960](#), cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VACAROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
